

Sygn. akt IX U 1466/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Olszowska
Protokolant:	Jolanta Nagrodzka

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 21 marca 2018 r. w Rybniku

sprawy z odwołania E. M. /M./

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania E. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 19 listopada 2015 r. Znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. do ponownego obliczenia wysokości emerytury ubezpieczonego na zasadzie art. 110a ustawy o emeryturach i rentach

z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych począwszy od daty złożenia wniosku.

Sędzia

Sygn. akt IX U 1466/15

UZASADNIENIE

Decyzją z 19.11.2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu E. M. (M.) prawa do ponownego ustalenia wysokości emerytury na podstawie art.110a ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony w najkorzystniejszy sposób, z uwzględnieniem zarobków po przyznaniu świadczenia nie jest wyższy niż 250%.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od decyzji. Zakwestionował zastosowanie najniższego wynagrodzenia za lata przed 1979 rokiem, domagając się wyliczenia zarobków za te lata, aby przeliczyć ponownie emeryturę na podstawie powołanych przepisów.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony urodzony (...), od (...) jest uprawniony do emerytury górniczej. Podstawa wymiaru świadczenia została ustalona z okresu od 01/1985r. do 12/1987r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł ostatecznie 358,04% i został ograniczony do 250%.

Po uzyskaniu prawa do emerytury ubezpieczony pozostawał w zatrudnieniu w KWK (...) do 22.02.1991r.

W dniu (...) ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie świadczenia w trybie art. 110a ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie.

(dowód: akta organu rentowego)

Ubezpieczony pracę w górnictwie rozpoczął 19.06.1958r. jako robotnik na powierzchni KWK (...). Od 1.06.1960r. rozpoczął pracę jako robotnik niewykwalifikowany pod ziemią w KWK (...), następnie od 20.04.1967r. był pracownikiem KWK (...), od 24.05.1967r. był pracownikiem KwK (...) aż do 22.02.1991r.

Ubezpieczony udokumentował podstawę wymiaru składek za pełnych 11 lat (1980-1990).

Na podstawie opinii biegłego ds. rent i emerytur H. P. Sąd ustalił wysokość wynagrodzeń ubezpieczonego za okres od 1968r. do 1979r.

Biegła odtworzyła wysokość wynagrodzeń ubezpieczonego za lata 1968 – 1979 na podstawie kart zasiłkowych z odnotowanymi zapisami o okresach niezdolności do pracy z powodu choroby oraz faktycznych zarobków przyjętych za podstawę do obliczenia zasiłku chorobowego.

Wysokość wynagrodzeń ubezpieczonego stanowią kwoty:

- za 1968r. - 56.265,00zł – w.w.p.w. 222,64%,
- za 1969r. – 66.835,00zł – w.w.p.w. 256,19%,
- za 1970r. – 68.208,00zł – w.w.p.w. 254,32%,
- za 1971r. – 72.378,00zł – w.w.p.w. 255,79%,
- za 1972r. – 67.906,00zł – w.w.p.w. 225,54%,
- za 1973r. – 59.849,00zł – w.w.p.w. 178,25%,
- za 1974r. – 71.237,00zł – w.w.p.w. 186,39%,
- za 1975r. – 87.206,00zł – w.w.p.w. 185,72%,
- za 1976r. – 72.411,00zł – w.w.p.w. 140,95%,
- za 1977r. – 74.819,00zł – w.w.p.w. 135,66%,

- za 1978r. – 91.162,00zł – w.w.p.w. 155,45%,

- za 1979r. – 76.864,00zł – w.w.p.w. 120,24%.

Przy przyjęciu podstaw wymiaru składek wskazanych w Rp7 z 13.10.2015r. i wyliczonych w opinii biegłej wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosi 277,10% i obliczony został z lat 1968 – 1975, 1978, 1980 – 1990.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu emerytur, rent mgr H. P. k.33-64 akt sądowych)

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje.

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2017r., poz.1383 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15,

z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

2. Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

3.Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia.

Jednocześnie jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15,

z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%,

a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony spełnia warunki umożliwiające przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii powołanego biegłego sądowego, który na podstawie posiadanej dokumentacji, przy uwzględnieniu obowiązujących w górnictwie przepisów płacowych, odtworzył wynagrodzenie ubezpieczonego za lata 1968-1979. Obliczony przez biegłą wskaźnik wysokości podstawy wymiaru okazał się ostatecznie być wyższy od 250% i może stanowić podstawę przeliczenia świadczenia.

Opinię biegłego Sąd uznał za przekonującą jako wydaną w oparciu o fachową wiedzę, opinię szczegółową, wydaną po analizie dokumentacji przedłożonej w niniejszej sprawie: dokumentacji znajdującej się w aktach rentowych, akt osobowych, oraz kartach zasiłkowych ubezpieczonego.

Strony nie wniosły do opinii żadnych zastrzeżeń.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję zobowiązując organ rentowy do ponownego obliczenia wysokości emerytury ubezpieczonego na podstawie art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych poczynając od daty złożenia wniosku, zgodnie z treścią art. 129 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

SSO Maria Olszowska